

Sy-li spěwať,
Pilnje džětať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njobjes mana
Njeh čí khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čé. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Wudawa so kóždy šobotu w Smolerjez knihizisčječni a płaczi šchwórtlětnje 2.— hr. i portom 2.50 hr.

4. njedžela po šwjatej Trojizy.

2. list šwj. Pawoła na Kor. 4, 13—18.

Kať s nami steji, w Šhrystušbu lubowani bratřja a šotry: Wła wěra džěnjnišči džěń jenož čžežke a niz tež wulke hodžintki? So ma wona čžežkich došč a nadošč, wo tym njetrjeba so wjele prajicž. To čzi mnohe prošne městno Božeho doma tu a tam, to čzi pobrachowanie domjazeje nutrnosče a modleřskeho žiwjenja, hinjenje wschěch dobrych počinkow we wschěch woršchtach našeho luda rasnje došč pokasuje. Ale wěra ma tež wulke hodžintki: Tyžazy a šašo tyžazy praja, so njemóže pola naš tak dale hieč, kaž nětko dže, njechamy-li wschu nadžiju na wotřorjenje našeho luda šhubicž. Šrocžimy pšchi kromje njěšmjertneje hlučiny, šotruž šu nam runje pošlednje dny šašo s žylej njěšmilnej jašnosčeju wotřyše. Šswoje wulke hodžintki ma tu wěra niz tak, kaž šo s lohkej ale tež šwjěřšneju nadžiju rjeńje: Ach, wono wschať šašo někať pónđe kaž je pšchězo šchto, to wschať leži tak we duchu čžaša. To njeje wěra šchěščanow a ta nima žanych wulkich hodžintow. Wona jich pať ma jako čłowjekow naškrańnišcha móž, kiž wě prošecž: Šuka, kiž njepuščeži, džerž mje kručže, jako ta móž tež, kiž šlubi: Šaž ty nje wjedžeš, tak ja du! Šo by kóždy a kóžda, kiž tute łopjeno pšchěžita, prawje wjele teho šacjuwat, a to niz jenož džěńža, ale ša wschitke dny, šo by jemu to krańna wěž byla, pšchi šotrežž šo jemu wutroba šraduje a wóčžy šo hšchěžitej, hdyž wón abo wona s našchimi šjomi artiklemi praji: Ša wě r j u ! Wo tym čže nam šwjatny Pawoť šłowěžšo prajicž.

Ša wě r j u !

1. Tehodla rěčju a 2. Tehodla njewořlabnu.

Šacž to wschitžy šacjuwamy, šo to šłowěžšu „wě r j u“ něšchto

teži, šchtož njeje s tuteho šwěta? Čhžemy šo rjekow wěry prašecž, jako woni w rošbudnych hodžintach štejachu kaž šwj. mužojo a póšli ewangelija pšchěd wulkim póhanskim šwětom: Njemóžemy wschať šo teho wotšajicž, šo njebychmy rěčželi wo tym, šchtož šmy widželi a šhšcheli, abo kaž našch Šuther pšchěd móžnymi w šwojim čžašu: Njemóžu hinať, tu šteju, Bóh mi pomhaj! Čhžemy šo jich prašecž, s wotřel mějachu tutu šhrobšocž. Wot čłowjekow wěšče niz. Wěra, ty šy wošebity a wulki dar Boži! Ša wě r j u, niz: žyrkej wěri a tehodla wě r j u tež ja, došelž tutej žyrkwi pšchšlucham, tež niz: mój nan a moja macž běšchtej wě r i w o j a duž tež ja hinať njemóžu. Wěmy, šo je jich wjele, šotřž s tajkich a podobnych doponnjecžow jenož šo tak někať hišchče wěry džerža. Ša wě r j u, pšchi tym pať je žyly čłowjek s žylej šwojej duchu wobdžěleny, žyle jeho žiwjenje je na Boha šaložene, jeho heřlo je: šam, niz žyly, lubowacž wutrobnje ja móžu jeho! Šchto ma to na šebi, móhli hišchče nadřobnišcho ropominacž. Ššwj. Pawoť pať džěńža rjeńje: Wě r j u, a tehodla rěčju. Šaž žyle hinaschi dyrbjat šwěť byč a žiwjenje na nim, bychu-li šo wschitžy ludžo, wošebje pať čzi, šotřž čžedža woprawdžicži šchěšczenjo byč, po tym měli. Dha bychu woni žyle hinať rěčecž dyrbjeli wo Bošy a čłowjekach, wo najwažnišchich a najšwjěčšichich wěžach. Ša wě r j u a tehodla rěčju, tak wjele radošnišcho dyrbjate dha šlincžecž šhwalbne a džakne šhěrluše. Šobu š čžešči, tak wjele nutrnische modlitwy bychu dyrbjate š njemu horje šstupacž! Džěńža je runje natwopať. Ša njewě r j u, a tehodla rěčju! Nješhšchich jich hřěščne a hřošne, šhudne rěčže, njepytnejšch jich hanjaze pižanje? Ša wě r j u, a tehodla rěčju, by-li temu tak byšo, kať wjele rjeńšchi a lubošnišchi wobřhad mješ čłowjekami dyrbjat na šemi byč wo domach, wořbadach, krajach, wo ša-

stojnstvoje a potvorenju. Wěrivi ludžo wjedža a stožuja so po tym, sčtož wošma kasnja wuczi, so njebychmy bližšeho wobhlali, so na njeho njepšchisłodželi a jeho do haniby njenješli, ale jeho samostwójeli a derje wo nim rěčeli atd. A hwoj. japoschtol je wěseže hiščeže hinaf myšlil a hiščeže kruzischo: Jeli so wěrju, potom dyrbyju wo tym tež šwědčenje dawacž, nješmēm to samjelcžecž; pschetož cžehož je wutroba pokna, to dže psches ert. Wěrivy kšesčezan tola jenož s hubu njerěči, bēda storo jemu, jeli so to cžini, wón rěči se hwojim zlyhm žiwjenjom, njedželu kaž wšchēdny džen. Ach, lubi pscheczeljo, je pať nětko tale rěč se słowom a skutkom pola naš blyšhecž? Sewať njebychmy wěrivi ludžo byli, runjež bychmy so ja to wudawali a šnano šami myšlili. Šdy bych s cžłowiskini a jandželskimi jasyškami rěčat a njemēl wěrny, bych byl jenož klinežazy šwōncžk, a ludžo bychu dyrbjeli po prawom s porstami na mnje pošasowacž. Gladajcže, pošluchajcže jenož, kať pobožny chze tōn byč, a tola njeje. Wěrno wšchať je: Tych kšesčezanow šnutstowna wěra so blyšcžy, ale derje a došabaze njeje, wostanje-li wona jenož nutška. Ja wěrju, tehodla rěčju.

A tehodla njewošlabnu. Wošlabnyč, šprōzny byč, njepšchindže to tať rjez šamo wot so, hdyž by dželať abo hdyž by do wšchšcžeje staroby pschischoť? Ale šlabosč ma tež bruhe pschicžiny. Tam steji hwojaty japoschtol šam se hwojim braschnym cželom, a jeho pschecžiwizy so jemu tehodla šmēja. A tola je wón hōbrškeho ducha, je wón tōn, kiž hwojemu knjesej Šhryštufel žyly šwēt dobywa. Njemōžemy dženkā wjazy dowidžecž, kaťke mozy, duchowne a cželne, je šebi tole džēlo žadať, ale to mōžemy šebi myšlicž, so je jemu dny a dny bylo kaž Šliagej: Wono je dosč, je pschewjele a pschecžēke, ja šebi myšlady, so podarmo džēlam. Šprōznojč, šlabojč bē blisťo. A tola, kaťku šhroblojč je wón stajnje s nowa mēl. Nam drje so štyšcže, ale njesadwēlujemy. Wōn njeje jenicžki byl, kotremuž so tať džēšche. Wjele džēlacžerjow w Božim kraleštwje bēšche po cžēle šlabych, haj šamo braschnych, ale woni njewošlabnychu, pschetož jedyn jich šylnjesche, — Šhryštuf. Tať bēšche s tannej wothladaťku šhorych, kotraž dyrbjesche šama wothladana byč kaž šlabušcže džēčzo, a tola wona šebi žadaťke kōždy džēn, so bychu ju še šhorym do jich jstwow dowjesli, so by wona jim trōšcjt pschinješla. Ta žōnšta wěrjesche, a tehodla wona njewošlabny. Š wēru wšchať Bože mozy do cžłowjela pschicžahnu cžim dlēje cžim bōle, wēra lubeho Bōha ša pomocnikā bjerje, a hdyž by dyrbjal cžłowjel pschi tym nasad štipicž; Bōh tōn šknjes trjeba wšchať husto šlamany grat. Dženšnišchi džēn so nimale wšcha wāžnosč na cželnu mōz a štownosč kladže, a wēso so tu wo jara wulke šublo jedna, kotrež ma kōždy cžłowjel jenož juntrōč. Ale wšcho šbožo wot njeho wocžakowacž, je wopaf. Cželne wukublanje a wuhotowanje šame a wšchitko, sčtož s tym šwišuje, husto dosč pschehnate, njebudže na žadyn pad našch lud mōz se šahuby wutorhnyč. Je s tym tať, kaž Šbōžniť prajesčje: Ščtož chze šwoje žiwjenje šahowacž, tōn budže jo šhubicž, sčtož je pať šhubi moje a ewangelija dla, tōn budže jo namafacž. Duž njech je to našcha starosč, kaž je Pawołowa byta: runjež našch šwōnkowny cžłowjel so šlasy, dha wšchať šnutstowny so wote dnja do dnja wobnowi. Tu ženje njewošlabnjemy, wjele bōle na tym s mozu džēlamy, so by so šnutstowny cžłowjel wudospōlnjal. A nēwērno, lubi kšesčezanjo, šhladujo na našch wobohi, husto šludny, nošcžuwany lud, kiž so na šwoje dotalne wāšchne žitny žyle wēseže podmuri, chzemy hiščeže wjele wjazy cžinicž, chzemy špytacž, wjele wjazy Božeje mozy jemu pschinjesč, štarhm a wošebje mlodym, so njebychu šahinyli na šnutstownym cžłowjelu. A kaťku nadžiju je Bōh šnutstownemu cžłowjelu cžiniť. Šswj. Pawoł tu rjeknje: Wēmny, so tōn, kotryž je šeho šknjesa Jesuša šbudžil, budže tež naš psches Jesuša šbudžicž a naš s wami

psched so postajicž. Jenož wěrivy cžłowjel mōže so tajšeje nadžije wješelicž. Wěrju, a tehodla njewošlabnu. Mōžesč pať tež lohzy wošlabnyč druhich wēzow dla: Žalosč mjenuje šwōj. japoschtol, tōn šamšny, kiž w šwojim cžahu kšesčezanam we Šystrje prajesche, hdyž bēchu jeho šamjenjowali: Mamy pschewjele tysčnosčow do Božeho kraleštwā hicž. Tyšcynosčow a žalosčow pať kōždy džēn žyly hromadu pschinjesche: Šhorosč a nusa tajku a hinašchu, hñewanje a šrudobu tych žalosťnych wobšteinjesčow dla, w kotrychž našch lud a tež našcha žyrkej steji. Wjazy hacž jedyn cžłowjel je tehodla do cžaha šchēdžiwu šlowu dostal abo je wumrēl. Wobšchērne a šhuboše šanjerodženje wulkeho džēla našcheho luda nam wutrobu štyšnje wocžezuje. Dyrbimy pušcžicž wšchaj nadžiju, dyrbimy wošlabnyč a prajicž kaž mnōsy drusy: Tola ničō wjazy njepomha, šmy mrējazy lud, mrējazy psches šebje šameho? Bjes dwēla, sčtož nima wēry, so nade wšchēm Bōh hiščeže steji a w šwojim cžahu so šbēhne nad wichorom a morjom: hacž dotal a niž dale, tōn dyrbi wošlabnyč. Ale tať my niž! Nam runje pod žalosčju nadžija roscže: Bōh je s nami, wjedže naš! Duž njewošlabnjemy w hladanju niž na to widžōmne ale na to njewidžōmne, rjeknje hwoj. japoschtol, duž nješmy teš šprōzni w džēle a modlitwje ša našcheho šknjesa šwojate kraleštwō. Žako wěrivi cžujemy so trjeheni wot našcheho lubeho Šbōžniťweho šlowa: Šdyž jōnu so wobrocžicž, dha pošylni twōjich bratrow! Wšchitko so wšchať wāšche dla stanje, rjeknje muž Boži. Šswjeci mužōjo Boži wšchať nješku ženje šwoje šbožo we wutrobje šami ša so šhowacž chzyl, s cžimž bychu wjele lōžšcho žiti byli, ale šu dyrbjeli šwoju radosč a šwoje šbože s druhimi dželicž, s džakowanjom špominacž na kōždy maťki postup a s dobroproščenjom ša dalsche natwarjenje a roscjenje. Ščtož hwoj. Pawōla šnaje, tōn wē, so wjazy hacž juntrōč praji: Njepšchestawam so džakowacž a prošcž sa waš!

Nima tať wēra woprawdže w ulke hodžinki? Je woprawdže cžah, so je španja šestatwamy, s womorš šwōnkneje abo pošojcžneje, šlaboje wēry. Šdyž ludžo na horu pučuju, njemōža tajšich trjebacž, kotšž na štajnosčji štorža na šmažate šlōnzo a dušchaty proš, na šamjenitny puč a wocžeznosčje wšchelake, so šo jim cžēžlo dycha, dha trjebaju wjele bōle tajšich, kotšž na dozpity wjetch so wješela, hdyž je powētr tať šhōdny a cžisty, hdyž mōže wōcžlo hladacž tať dalōto won a tať wšhōlo horje, dha trjebaju tajšich, kaťkiž tōn bēšche, kiž šebi pschjesche, so by, hdyž jōnu wumrje, na horje wumrēl. O krašna wēž to: Ja wěrju, o šknjes, pošylni wēru! Šamjen. M. w B.

Myšlicžki wo 18. juniju.

Šdyž nastawť: „Myšlicžki wo 18. juniju“ we cžigle 26. nje džēlškeho šopjena cžitach, pschindže mi tež myšlicžka, so dopomnimšchi na wušlyšchane modlitwy wo desčcžiku. Bēšche to junij 1917. Šsuchota bēšche tež wulka, kaž je to nētko hižo 8 lēt ša šobu, jene lēto mjenje, druhe bōle. Šsadžachmy pschēšadu, lišachmy wodu, sčtož mōžachmy. Tu pschindže naš wopytacž wocžer s mēštacžka; džēchmy psches polo hromadže a hladachmy, kať cžetpjesche wšcho pod šuchotu. Mōj pscheczel (je nētš njebohi; psched nēkotrymi lētami šemrē) mi rjekny: „Ja wōsmu šebi šrudny wobras šobu domoj!“ Žako so wjecžor rošžohnowachmoj, prošchach jeho, hacž šnadž njeby našajtra rano pschi rašškej nutrnosčji, kotruž w šchuli (nēhdy to ša tať nēkotru šchulu!!!) Bōhuškorženo a Bōhužel!!) se šwojeje rjadownju džeržesche, pschisamnyš proštwu wo plōdny desčcžik. To mi mōj pscheczel šhuboť hnutny, so podžakowawšchi, lubje rad pschilubi. Pschichodny džēn pašesche šlōnzo wot ranja hacž do wjecžora, ale wōkolo pošnozš pschindže šhimanje s plōdny desčcžikom, ale jenož jenu wēštu

čaru daloto a runje hona nascheje wjesti bčchu wotšchewjene. Mój pscheczel to měscze njeby phtnył to wušklyšchenje štwojeho šhromadneho dobroproschjenja, njebych-li ja to jemu sdželit. We datšim bčhu lěta wšchal šuchota dale trajesche, ale tał a rěpa šo wubjernje radžičtej, kaž š rědka hdy!“

Tole šu šlowa š lista, kotryž na našch nastawł wo 18. juniju wostachny. Myšklymy šebi, šo by to hišchče jich wjele, jara wjele tajkeho a hinajšcheho powjedacz mohło. Čžehodla pał ludžo š temu njeđondu? Čžehodla, dokełž šebi šhwile njewošmu, do šo šicž, šebi myšklyčzi myšklyčz, to wo jenyum jenicžkim dnju a šchtož je pschinyešt, abo wo jenyum krotkim biblistim šlowje, šchto ma šrajicž jenotliwemu, wšchēm runje na tutym jenyum dnju. Tole wšcho šo do žyła nještawa abo tola jara porėdło. A teho dla hjes šžywa, šo šu ludžo tał šlepi a hluchy a němi, tał hjes šhmnjenja a doroshmnjenja a šašo tał špodžiwani, tał dwėlowažy, a hjes trošchta a nadžije šrijedža wšcheho, šchtož šo to tał štawa. Duž budž to hinał!

Njesabudžmy pał tež, šo wěrjazy šchescžan, wěrjaze džecžo šože, kőždu modlitwu špėwa to tej wėstosčzi a wěrjo: Mój Bóh nje šklyšchi, mój Bóh kőždu moju modlitwu wušklyšchi a mi pschezo kaž nan tu na šemi, to dawta, šchtož je mi š najlėpschemu, tu čžaknje, tam wėcznje. Čžinišch ty to tał, šo modlo?

Šswjata wjecžer.

Šlóg: Ja, Šnježe, džal čzi dawtam.

Šsem pójče, pscheproschent

Wy šhudži hrėšchnizy,

Wy špróžni, wobčeženi,

Wy tychne wutrobny.

Šnješ Jesuž takle prošy

Wšchėch š štwojej wjecžeri,

Naš na wutrobje nošy

W štwojej lubosčzi.

Šsem pójče, šlabi, šrudni,

Ššo šrudžby wostajče,

Ach, pójče šhori, bėdni

Š hofejinje lubosčje,

Ach pójče, jėscze, pijče,

Šhlėb, wino. njebjeste,

Te dary š džalom wšmicže

Wy dušchje wěrjaze.

Ach pójče, štyšne dušche,

Šiž trošchta trjebacže,

Wam šubła nanajwšchšche

Šnješ pschihotowal je.

Nam šryw je šlido šwoje

Še šwoj'mi darami,

Nam dawta šubła drohe

Ššchi štwojej wjecžeri.

O, wulka je to šwėra,

Šiž ša naš stara šo!

Wšcho darmo wošmje wėra,

Ma wulke bohastwo!

We Jesužu my mamy

Wšchėch hrėchow wodacže,

Š nim šbőžnje došonjamy

Našch čžakny, šemški bėh!

Do šhornch dušchow radošč

Wot horkach pschishčla je,

Š naš wošmje hrėchow bolosčž,

Šnješ šrudnych trošchtuje!

Bóh do wutrobny lije,

Šoh' hnada šmėruje.

Duž wšstaj moja dušcha,

Šdyž precž je hrėchow mőž —

Šhwal wšchudžom kaž šo šklyšcha,

Ščłł Bőžej hnady mőž!

To njewuprajnje šłódke

Šsu dary lubosčje!

Šnješ čžini čžėke lőhke,

Nam dawta žiwjenje!

Ššo w Bőšy wještł dušcha,

Šhwal Bőha, wutroba,

Bóh da čzi šwojoh' dušcha,

Tam š hnady njebjėša!

To njebjėša jėdž, picže

Še Šnješa čžłto, krej,

Te dary š šebi wšmicže,

Šha š nami derje štej!

Budž š nami Šnježe Jesu

We čžėmnyh doli tu

Wjedž šwojich šbőžnje š njeju,

Š tem' wėcznem' wještł.

Daj, hdyž se šwėta džemy

Nam šbőžne twumrjėcže,

Šo twój raj herbujemy,

To wėczne žiwjenje.

Š. W.

Šyrkej a štat.

Na 21. wotrjėknej šchuli w Draždžanach wucžer, kotryž je š šyrkwoje wustupil, nabožinu wucži abo tola je š temu šwólnoy. Ščłłti wucžerjo mējachu wobmyšklenje pschecžiwu temu, šim pał prajachu, šo je šo to hižo wjazy krotč w Draždžanach štało a šo je to dopusččene.

Wucžer Šinka w Draždžanach je džecži do čžihččėrnje njewotwřšneje ludoweje nowiny wjedł a pschihadowal, šo džecžom piškma š napišknom „Bőži mór“ („Gottespest“) šobu dawachu. Štał hlupi a šelpi dyrbja tajzy bččž, kiž wėru do Bőha ša mór a šchłodu maja. Wy twėmy: Šdžėž wėra, — tam šwėra!

„Džewjaty džėn lipa kčž.“

„Džewjaty džėn lipa kčž,

Šnjenzy, šožu šlepajče!

Šswjaty Šano,

Šőžow nano,

Šchtož ty šwėtkow wostaji,

Wyšch mi šnjenzow škobu!“

Takle je našch šlawny Šejlėt špėwal ša tute dny — abo šnadž do žyła ša džėnšnišchi džėn 9. julija. Lipa kčžje něłł džewjaty džėn a pschėš šahrody a šahrodłi šlincži šnate šlepanje šnjenzow, kiž šebi žitnu šožu pschihotuja, šo bčchu š wotbėraštami čžahnyli na polo, šhž žito, Bőže žito!

Šlaj, šłłto myšklyčłow šbudžuje čzi šlincanje šlepazeho šamora! To rėka, jeli šo mašch wušchi š pošłuchanju a wutrobu wotewrjenu. Š tajkeje wutrobny šbėha šo tež lėša Bőhu Šnješej džal, šo je nam pschi wšchej šuchocže tola tał rjane žito wobradžil. Šjane, šo šolmjaze šitwa žitne polo šnjenzam: „Bőcže, pójče, šožu šastajče! Bóh je, kiž ščėle mje!“ —

„Džewjaty džėn lipa kčž!“ Šchłó njeby šo to pschi tym dopomnil tyčch matnych pilnych štworjėncłow Bőžich, ša šotrež šo niž hałle š džewjatym dnjom ale hnydom š přėnim dnjom šatčžėwanja lipy žně šapocžinaju, wošebite žně: „Ščłłku mėnimy to!“

„Až jene floto praji: „Dži k mrowi, lenucho!“ runje tal móžemy prajicž: „Dži k pečolzy, lenucho!“ Haj niz jeno to; do zyła: „Dži k pečolzy, cžlowjecze! A hladaj, a wuká! Ty nje-dowuknjesh!“

Pravje mějesche tón, kiž njedavno rjekny: Bychu-li cžlowje-tojo k pečolzy schli a dopósnali jeje džěto, jeje pilnosć, jeje mudrosć, jeje sarjadowanje, jeje stat a porjad, i cžlowjekami by lěpje bylo! Snajesh ty ju, tutu mału džělacžerku pilnu, nje-spróžnu? Něktle sa nju lipa keže; keženja wjele, wobnosćka wjele, nadžijomnje tež blódkeho nektarja i nju pravje wjele! —

„Džewjaty džen lipa keže! Žnježny, kožu klepajče!“ Dopomni šo a wopomni! Š kožu wótrej kycze žnježat druhi hiščeže. Štwjelzo, šy ty? Budžesh khowany dobrny, počny do bróžnjow wulkeho šhjerja, Boha šnješa?

Šnamjenja cžaša.

„B o r w ä r t s“ je (28. 2. 1922) pišal, šo reklama na hašach barometer kultury podawa: „Šsy ty, luby cžitarjo, šebi hižo hdy našche litfašowe stolpy na to wobhladal? Šsy šebi nalicžil, kaš hysto dženska na tajšim stolpu šlowo „reje“ šteji? Rejwanška wucžba, rejwanški cžaj, reje ša wotroščjenu mlodžinu, nahe reje atd? Šsy wobkedžbowal, kaš šo mješ rejemi a zigarrettami w tuchle dnjach wumjekštwow, konzerty a džiwadko w hromadu škócža? Šědma hiščeže wěmy, kaš je přjedy bylo. Šědma šo dopomnimy, šo 1000-hriwnowške myto přjedy jara žadnje na litfašowych stolpach štejesche. Haj, litfašowy stolp móže pšafacž, a wón ma k temu pšicžinu. A dženska? Tam hnydom dwoje, štoje myto, jene pšchi druhim, jene pod druhim wižny: rubježne morjenje, nutšamanje, kradnjenje. Šnamjenja cžaša!“

A temu njech šo pšchispomni, šo je šo w lěče 1900 we Wulko-Barlinje 6000, w lěče 1921 paš 55 000 nutšamanjow štało. Šež na wšach njeje wjazny wěštosče. E.

Š bliffa a i dalofa.

— Šlowna šerbška předarška konferenza bě, kaš kóžde lěto, špřjedu po šwjatšach šwoje pošedjenje wotněka a hižo tydžet na to, mjenujžy šchtwórtk, 15. juniya, je šo šašo do šhromadžišny šeschla. Šenje šerbška šlowna předarška konferenza telko pošedjenjow wotněka njeje, kaš w pošlednim cžašu. Šhromadžišna bě wošebje poštajena, šo i někotrými ewangeliškimi duchownými i Čěškeje, kiž pšchiležnje jubileja Šchranow wopytachu, šesnacž a wošebje wo žyřkwinskim a nabožnym žiwjenju w Čzechach a mješ Šserbami šo powucžicž. Wutoru přjedy běšhtaj k. šaraš Šchebesta a k. šastojnik Wladimir Wicžan i Brna do Budestez pšchijěkoj, mješ tym šo bě k. šaraš Šanschtjak do Budyščina dale jěš. Šo šwojim pšchihadže do Budestez wopytášhtaj žyřkej, we šotrež mějesche k. šaraš Domasčka runje šerbške wěrowanje še burškeho domu. Šo šhwili wohladášhtaj rjanosć kužiškeho kraja i horny Lubina, wo šotrymž šebi našch lud powjeda, šo šu šo we wokolinje Lubina něhdy pošlednje horze bitny ša Šserbow šamostatnosć bile a šo šu cži pošledni šerbžny kralojo še šlotymi kónami na nini khowani. W domje k. šajny w Šplóštu a šnješa Wicžasa w Šóštach namaschaju lubi hoščežo pšchecželne pšchijecže. Šsřjedu rano šo hoščežo i Buděščanskeje šary do Budyščina podachu, šo bychu šebi Budyščin wohladali, kaš tež štaroškatony Šodžij a wošebje Šmischowny roto wopytali. Šešdžjenje šerbškeho duchownštwow bě pšches luby wopyt ewangeliškich wěryšbratrow wošebje šajimate. Ššchedšyda, šnješ šaraš Domasčka, witašche wutrobnje hošči i Čěššokšlowaškeje, a wosjetwi, šo ma šo tež

lěšfa pomož ša šnutšlowne mišionštwow pšches žyřku Šakšu šberacž, dokelž je loššcha šberka pšchetrjebana a wuštawny šnutšlowneho mišionštwow nusu cžerčja. Wobšamšny šo, šo kóždy šobuštaw šonferenzy do pošitivneho ludoweho žyřkwinského šjednocženštwow šašstupi. Ššchedšyda poda na to po proštwje šlowjanškich hošči wobšchěrnišchu rošprawu wo nabožništim a žyřkwiništim duchu a šastaranju mješ Šserbami. Wošebje w pošlednich 40 lětach je šo nam wjele štatokow ša našch lud šhubike a mješny Šserštwow šu pšchežo wužšche. Šo je ša naš wulka ból, pšchetož hdyž je narodna liwofosć, tež wěra hašcha. Šola paš, hdyž wrocžo hladamy do štatwišnow, je džiw Boži, šo tu i žyła hiščeže šmy. Duž džimy i noweje šwěrnosćju, lubosćju a še šwjatym šahorženjom do naščeho džěta. Š. šaraš Šchebesta, šastupjer a pšchedšyda Šošniškeje jednoty, dowjedže naš wrocžo do štatwišnow ewangeliškeje žyřkwe w Čzechach, kiž šu jara šrudžaze a i křwju pišane. Šiščež krawnišche běchu pšches Wladžarow pšchecžěhanja ewangeliškich we Ššlowašškej. Šo 1918 šu šo cžěške wošady wot Wina džěšite a šo do ewangeliškeho šbratrowškeho šjednocženštwow hromadže šwojšale. Štare huišitiške nahlady wšchudže wotucžuja a i nini lubosć a šwěra ewangeliškeje žyřkwe, ša šotruž je w Čěššokšlowašškim kraju cžaš noweho šakežčžwa šašwital. Šošniška jednotu je šwojšal wšchěch protestantow. W jeje mjenje nam k. šaraš Šchebesta wotewri, šo čže jednotu šerbštemu bohokšlowweje lětnu pomož wo 6000 křonow podacž, kiž by w Prahy študowal. Šrunje tal šajimate wěchu šlowašš k. šarašja Šanschtjaka, kiž wo džěle w šwojeje i wjetšcha industrialnej wošadže powjeda, kiž je ša křótki cžaš i 800 dušchow na 8000 šroška. Wón wošebje žada, šo njebychmy jenož ewangeliške a narodne kniži wudawali, ale je wošebje tež we bohatej liežbje do luda nješli. Šež wón pšchijecže abo šlubi pošpjeru ša našche nabožniške džěto. Š. Wicžan rěčesche wo špomožnosćju mlodžiny a poda šajimate rošprawu wo njedželškich džěčžaznych rošwucžowanjach abo šchulach. Wšchěm šlowam šo wobšchěrna rošmošwa pšchijamšny. Ššchedšyda šo ša kóžde lube šlowo a ša wobšchěrne woporne pošpjeru jara cžesčženym lubym hoščam wutrobnje džakuje, kiž Šserbow duchownu nusu jako šwoju šačuwaju.

Wubješt měšchžansškich šastupjerjow w Barlinje je pšchecžiwow šazialistam a šomunistam wobšamšnyš, namjet šajicž, šo šo w měšchžansškich hojěrnjach a šbudnjašnych šašo pošjadne dušchepaštyřštwow pšchijawja a šo k temu 250 000 hriwnow lětnje wudawaju. Šjerošom šozialistiškeje wjetšchiny běšche šhorym Bože šlowo wšal, runjež wěchu přeni šekarjo jenohšóšnje roššud šapodali, šo je dušchepaštyřštwow ša hojenje šhorých wažne dopomhanje. Duchowni šu paš darmo w hojěrnjach přědowali a šhorých wopytali, kiž wo to prošchachu. Šlaja nadžiju, šo měšchžansžny šastupjerjo namjet ša pšchijawjenje dušchepaštyřštwow pšchitwošmu, šo šo woble šašo kaš přjedy wuwješčž.

Šištowanje: A. A. Wutrobnny džal ša list! Šo bychu šebi wšchitny wšcho tal wobnyšlowali a pšchede wšchěm to jene cžinili, šo modlili. Šle wšchaš, šo tu klaza jara, jara, to wěšče, a šo hiščeže hōrje budže, je drje wěšte. Šdyž šo prašchecže, hačž šo šchulška rjadownja rano i wucžerjom modli, šchto šhonicže? A našchi štaršchi, našchi šchecžansžny štaršchi, šu i tym špotojom. Šnjevěmy, šchto je to šrudnišche! —

E. w B. ša 5. p. E.

W. w Š. ša 6. p. E.

Šamolwity šredaktor: šaraš W y r g a c ž w Šošacžizach.
Čžišččž Ššmolerjež knižicžišchčžeršnje a knižarnje,
šap. družštwow i wobmj. rukowanjom w Budyščinje.